

Υπόθεση C-545/19

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

17 Ιουλίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) [διαιτητικό δικαστήριο φορολογικών διαφορών (κέντρο διαιτησίας διοικητικών υποθέσεων) – CAAD] (Πορτογαλία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

9 Ιουλίου 2019

Αιτούσα:

ALLIANZGI-FONDS AEVN

Καθής:

Autoridade Tributária e Aduaneira (φορολογική και τελωνειακή διοίκηση)

CENTRO DE ARBITRAGEM ADMINISTRATIVA

CAAD: διαιτησία επί φορολογικών υποθέσεων

[παραλειπόμενα]

Αντικείμενο: Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων – Φόρος επί μερισμάτων διανεμόμενων σε οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων με έδρα σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Γερμανία) – Άρθρο 22 του Estatuto dos Benefícios Fiscais (κανονισμού περί φορολογικών πλεονεκτημάτων στο εξής: EBF).

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

[Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως– άρθρο 267, στοιχείο α΄, ΣΛΕΕ]

Σκοπός της παρούσας διαιτητικής διαδικασίας είναι να καθοριστεί εάν εθνική ρύθμιση η οποία, δυνάμει του άρθρου 22 [παραλειπόμενα] του EBF, απαλλάσσει από τον φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων τα μερίσματα που διανέμονται

από οντότητες εγκατεστημένες στην Πορτογαλία σε εδρεύοντες στη χώρα αυτή οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων οι οποίοι έχουν συσταθεί και λειτουργούν σύμφωνα με την πορτογαλική νομοθεσία, ενώ, σύμφωνα με τα άρθρα 3, παράγραφος 1, στοιχείο d, 4, [παραλειπόμενα] [παράγραφοι 2] και [παραλειπόμενα] 3, στοιχείο c, 87, παράγραφος 4, και 94, παράγραφοι 1, στοιχείο c, 3, στοιχείο b, 5 και 6, του Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas (Κώδικα φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων), τα μερίσματα που διανέμονται από εδρεύοντες σε άλλο κράτος μέλος [παραλειπόμενα] της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([παραλειπόμενα] ΕΕ) —εν προκειμένω Γερμανία— οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, οι οποίοι δεν έχουν, ως εκ τούτου, συσταθεί σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, φορολογούνται με 25 %, με οριστική παρακράτηση φόρου στην πηγή, συνάδει με τις διατάξεις της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Η αιτούσα, **ALLIANZGI-FONDS AEVN**, οργανισμός συλλογικών επενδύσεων συσταθείς σύμφωνα με τη γερμανική νομοθεσία, με αριθμό πορτογαλικού φορολογικού μητρώου 712171860, με έδρα [παραλειπόμενα] [στη] Γερμανία, υπέβαλε [παραλειπόμενα], εκπροσωπούμενη από την εταιρία διαχείρισεως ALLIANZ GLOBAL INVESTORS GMBH, με έδρα στο ίδιο τόπο, αίτηση διαιτησίας κατά της Autoridade Tributária e Aduaneira (φορολογικής και τελωνειακής διοικήσεως) με την οποία ζητούσε να κηρυχθούν παράνομες και να ακυρωθούν οι πράξεις παρακρατήσεως του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων στην πηγή για τα οικονομικά έτη 2015 και 2016, λόγω παραβάσεως του νόμου, δεδομένου ότι, κατά την άποψή της, οι εφαρμοστέες εθνικές διατάξεις παραβαίνουν [παραλειπόμενα] κατάφωρα τις διατάξεις του άρθρου 63 [παραλειπόμενα] ΣΛΕΕ και παραβιάζουν την κατοχυρούμενη στο άρθρο 18 [παραλειπόμενα] ΣΛΕΕ αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας.

Επιχειρήματα των διαδίκων:

Η αιτούσα προβάλλει, εν συνόψει, τα ακόλουθα επιχειρήματα:

[σελ. 2 του πρωτοτύπου] Κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο c, του Κώδικα φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, τα μερίσματα θεωρούνται έσοδα από χρηματοοικονομικά προϊόντα.

Σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, το σύνολο των μερισμάτων που διανέμονται από ημεδαπή εταιρία σε υποκείμενο στον φόρο εγκατεστημένο ομοίως στην ημεδαπή υπόκεινται σε παρακράτηση του οφειλόμενου φόρου στην πηγή με συντελεστή 25 %.

Ωστόσο, όσον αφορά τους συσταθέντες σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, αυτοί, κατά τον χρόνο πραγματοποίησεως των φορολογητέων πράξεων, απαλλάσσονταν από τον φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων σε σχέση με τα εισπραχθέντα μερίσματα, σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 3, του EBF, όπως τροποποιήθηκε με το νομοθετικό διάταγμα 7/2015,

της 13ης Ιανουαρίου, εφαρμοστέο στα εισοδήματα που αποκτώντο μετά την 1η Ιουλίου 2015.

Προϋπόθεση για τη σύσταση ενός ταμείου επενδύσεων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο [Regime Geral dos OIC (γενικό καθεστώς περί οργανισμών συλλογικών επενδύσεων), εγκριθέν με τον νόμο 16/2015, όπως τροποποιήθηκε με το νομοθετικό διάταγμα 124/2015, της 7ης Ιουλίου) είναι το ταμείο να έχει την έδρα του στην Πορτογαλία. Τούτο επάγεται ότι οι εδρεύοντες σε άλλο [παραλειπόμενα] [κράτος μέλος] της Ένωσης οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων δεν μπορούν να συσταθούν σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και να επωφεληθούν της προβλεπόμενης στο άρθρο 22 του EBF απαλλαγής.

Στην Πορτογαλία, η σύσταση ενός οργανισμού συλλογικών επενδύσεων δεν υπόκειται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 19, παράγραφος 1, του γενικού καθεστώτος περί οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, σε προηγούμενη άδεια της Comissão do Mercado de Valores Mobiliários (επιτροπής κεφαλαιαγοράς· στο εξής: CMVM), πλην, όμως, ο οικείος οργανισμός πρέπει να πληροί σειρά προϋποθέσεων, υπό την εποπτεία της CMVM. Κάτι τέτοιο δεν ισχύει για τους συσταθέντες σύμφωνα με τη νομοθεσία [παραλειπόμενα] άλλων [κρατών μελών] [παραλειπόμενα] της Ένωσης οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, οι οποίοι υπόκεινται, στις αντίστοιχες χώρες, υπό τον εποπτικό έλεγχο της οικείας ρυθμιστικής αρχής.

Κατά τα οικονομικά έτη 2015 (μετά τον Ιούλιο) και 2016, οι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων που είχαν συσταθεί σύμφωνα με το γενικό καθεστώς περί οργανισμών συλλογικών επενδύσεων και εισέπρατταν μερίσματα από εταιρίες εδρεύουσες στην Πορτογαλία υπέκειντο σε ευνοϊκότερο φορολογικό καθεστώς από αυτό που είχε εφαρμογή στους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων που είχαν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία οιαδήποτε άλλου [παραλειπόμενα] [κράτους μέλους] της Ένωσης και εισέπρατταν μερίσματα πορτογαλικής προελεύσεως.

Η σημασία του γεγονότος αυτού είναι ακόμη μεγαλύτερη όσον αφορά την αιτούσα, η οποία δεν μπορεί να λάβει στο κράτος εγκαταστάσεώς της (Γερμανία) επιστροφή του παρακρατηθέντος στην πηγή (Πορτογαλία) φόρου καθόσον υπόκειται στο καθεστώς απαλλασσομένων εταιριών.

Όπως κρίθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση [παραλειπόμενα] C-35/98, Verkooyen, ECLI:EU:C:2000:294, τα μερίσματα που διανέμονται στην αιτούσα από εταιρίες εδρεύουσες στην Πορτογαλία μπορούν να χαρακτηριστούν ως κίνηση κεφαλαίων κατά την έννοια του άρθρου 63 ΣΛΕΕ και της οδηγίας 88/361/ΕΟΚ, της 24ης Ιουνίου.

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κρίσιμα, υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως, είναι τα ακόλουθα κριτήρια: i) οι παρόμοιες καταστάσεις δεν [σελ. 3 του πρωτοτύπου] μπορούν να αντιμετωπίζονται με διαφορετικό

τρόπο, εκτός εάν η διαφοροποίηση είναι αντικειμενικώς δικαιολογημένη και ανάλογη του επιδιωκόμενου από την εθνική νομοθεσία σκοπού ([παραλειπόμενα] Ruckdeschel, [παραλειπόμενα] 16/77, [παραλειπόμενα] ECLI:EU:C:1977:160· [παραλειπόμενα] Bachmann, [παραλειπόμενα] 204/90, ECLI:EU:C:1992:35)· ii) μία φαινομενική τυπική διάκριση μπορεί, στην πραγματικότητα, να αντιστοιχεί σε έλλειψη ουσιαστικής διακρίσεως ([παραλειπόμενα] 13/63, [Επιτροπή κατά Ιταλίας] [παραλειπόμενα] ECLI:EU:C:1963:20)· iii) κάθε είδους διάκριση λόγω ιθαγένειας είναι απαγορευμένη, καθώς περιορίζει τις προβλεπόμενες από τη Συνθήκη ΛΕΕ θεμελιώδεις ελευθερίες, η δε απαγόρευση αυτή καταλαμβάνει κάθε μορφή διακρίσεως καθώς και οποιοδήποτε κριτήριο διακρίσεως που μπορεί να οδηγήσει στο ίδιο αποτέλεσμα (Commerzbank, [παραλειπόμενα] C-330/91, ECLI:EU:C:1993:303), και iv) προκειμένου να καθοριστεί εάν ένας εσωτερικός κανόνας επάγεται δυσμενείς διακρίσεις δεν είναι αναγκαίο ο κανόνας αυτός να θίγει στην πράξη ένα πολύ σημαντικότερο ποσοστό υπηκόων άλλων κρατών μελών ([παραλειπόμενα] O'Flynn, [παραλειπόμενα] C-237/94, ECLI:EU:C:1996:206 [παραλειπόμενα]).

Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 63 ΣΛΕΕ γενική απαγόρευση καταλαμβάνει τόσο τους άμεσους όσο και τους έμμεσους περιορισμούς, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών μέτρων και πρακτικών σε σχέση με οποιοδήποτε είδος επενδύσεων.

Κατά την αιτούσα, στη συγκεκριμένη περίπτωση, θα μπορούσε να υποθεθεί, ότι η ίδια, καθ' ο μέρος δεν αποτελεί οντότητα συσταθείσα στην Πορτογαλία, δεν τελεί σε παρόμοια κατάσταση με έναν εθνικό οργανισμό συλλογικών επενδύσεων. Ωστόσο, το επίμαχο, κατ' αυτήν, ζήτημα είναι η ενδεχόμενη δυσμενής διάκριση λόγω ιθαγένειας σε σχέση με την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων και με την ίδια την πρόσβαση στην αγορά κεφαλαίων, με αποτέλεσμα, για τους σκοπούς αυτούς, η αιτούσα και οι συσταθέντες στην Πορτογαλία οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων να τελούν πράγματι σε παρόμοια κατάσταση.

Παρότι σκοπός της εθνικής νομοθεσίας δεν είναι η θέσπιση μέτρων κατά της φοροδιαφυγής, η αιτούσα εκτιμά ότι η νομοθεσία αυτή την εμποδίζει εν τοις πράγμασι να επωφεληθεί της απαλλαγής από τον φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων αφ' ης στιγμής δεν μπορεί να συστήσει νομίμως ταμείο επενδύσεων στην Πορτογαλία διότι η εταιρία διαχειρίσεώς της δεν εδρεύει στη χώρα αυτή.

Εκ των ανωτέρω προκύπτει δυσμενής διάκριση και σαφής περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας κεφαλαίων, ο οποίος απαγορεύεται από το άρθρο 63 ΣΛΕΕ και το άρθρο 1 της οδηγίας 88/361, καθόσον η εν προκειμένω αιτούσα φορολογείται στην Πορτογαλία για τα μερίσματα που εισπράττει στην εν λόγω χώρα, ενώ οι συσταθέντες σύμφωνα με τον πορτογαλικό νόμο οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων απαλλάσσονται, για τα ίδια αυτά εισοδήματα, από τη φορολογία (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου στις υποθέσεις C-338/11 έως C-347/11 – [παραλειπόμενα] Santander Asset Management SGIIC, S.A.,

ECLI:EU:C:2012:286 και C-480/16 – [παραλειπόμενα] Fidelity Funds, ECLI:EU:C:2018:480).

Υπό την έννοια αυτή, η αιτούσα εκτιμά ότι η διάταξη του άρθρου 22 του EBF [παραλειπόμενα] αντίκειται στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθόσον έρχεται σε σύγκρουση με τις διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ [σελ. 4 του πρωτοτύπου] σχετικά με την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγένειας και με την κατά το άρθρο της 63 ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων.

Από την πλευρά της, η φορολογική και τελωνειακή διοίκηση υποστηρίζει τα εξής:

Η αιτούσα παρέλειψε να αναφέρει δύο ιδιαίτερες σημαντικές πτυχές που απαιτούνται για τον εξαντλητικό ορισμό του πλαισίου φορολογήσεως των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων:

- η πρώτη εξ αυτών αφορά την επιλογή του νομοθέτη να «ελαφρύνει» το φορολογικό βάρος των οικείων υποκειμένων στον φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων, εκπίπτοντας από τη βάση επιβολής τα εισοδήματα που κατά κανόνα λαμβάνουν οι οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων, ήτοι τα εισοδήματα από κεφάλαια (άρθρο 5 του Κώδικα φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων), τα εισοδήματα από ακίνητα (άρθρο 8 του εν λόγω κώδικα) και τις υπεραξίες (άρθρο 10 του ίδιου κώδικα), σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 22, παράγραφος 3, του EBF, προβλέποντας περαιτέρω απαλλαγή από το τμήμα του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως και της κεντρικής κυβερνήσεως, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 22, παράγραφος 6, του EBF, και μεταφέροντας τη φορολογία στο πεδίο του τέλους χαρτοσήμου (στον γενικό πίνακα τιμών του τελευταίου αυτού τέλους περιελήφθη το σκέλος 29, το οποίο προβλέπει φορολόγηση ανά τρίμηνο με συντελεστή φόρου ίσο προς το 0,0025 % της καθαρής λογιστικής αξίας των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων που επενδύουν σε μέσα της χρηματαγοράς και καταθέσεις, και με συντελεστή φόρου ίσο προς το 0,0125 % της καθαρής λογιστικής αξίας των λοιπών οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, και, ως εκ τούτου, στην περίπτωση αυτή, η βάση επιβολής μπορεί να περιλαμβάνει τα διανεμόμενα μερίσματα, αφορά δε μόνον τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 του EBF, εξαιρουμένων των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία άλλου κράτους και δραστηριοποιούνται υπό το καθεστώς της τελευταίας).
- η δεύτερη παράλειψη αφορά τη συγκεκριμένη φορολόγηση, σύμφωνα με το άρθρο 88 [παραλειπόμενα], παράγραφος 11, του Κώδικα φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και το άρθρο 22 [παραλειπόμενα], παράγραφος 8, του EBF, με συντελεστή φόρου 23 %, επί των καταβαλλόμενων σε εδρεύοντες στην Πορτογαλία οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων μερισμάτων, όταν οι μετοχές βάσει των οποίων ελήφθησαν τα εισοδήματα αυτά δεν ανήκαν αδιαλείπτως στον ίδιο υποκείμενο στον φόρο

κατά τη διάρκεια του έτους που προηγήθηκε της ημερομηνίας διαθέσεως των κερδών και δεν θα εξακολουθήσουν να κατέχονται από αυτόν καθ' όλο το χρονικό διάστημα που είναι αναγκαίο για τη συμπλήρωση της εν λόγω περιόδου.

Όσον αφορά το φορολογικό καθεστώς που ίσχυε για τα συσταθέντα στη Γερμανία έως τις 31 Δεκεμβρίου 2017 ταμεία επενδύσεων, η καθής φορολογική διοίκηση, επικαλούμενη τις πληροφορίες από τον διαδικτυακό τόπο Deloitte tax@hand, προσβάσιμος μέσω: www.taxathand.com/article/9698/Germany/2018/Taxation-of-investment-fund-income-revised, υποστηρίζει τα εξής:

α) τα συσταθέντα σύμφωνα με τη γερμανική νομοθεσία ταμεία επενδύσεων αντιμετωπίζονταν έως την εν λόγω ημερομηνία ως επενδυτικά σχήματα υπό καθεστώς φορολογικής διαφάνειας, και, ως εκ τούτου, ο φόρος επί των παραγόμενων εισοδημάτων βάρυνε τους επενδυτές-μετόχους του ταμείου επενδύσεων στην Γερμανία, ανεξαρτήτως της διανομής μερισμάτων.

[σελ. 5 του πρωτοτύπου] β) τα διανεμόμενα και τα φορολογητέα κέρδη (όπως και τα ακαθάριστα κέρδη) θεωρούνταν γενικώς εισοδήματα από κεφάλαιο και φορολογούνταν με σταθερό συντελεστή 25 %, προσαυξανόμενο με εισφορά αλληλεγγύης και, κατά περίπτωση, με τον εκκλησιαστικό φόρο, με ανώτατο συντελεστή 28,625 %, το δε ταμείο επενδύσεων υποχρεούτο να δημοσιεύει ημερήσιες και ετήσιες εκθέσεις με κρίσιμες από απόψεως φορολογίας πληροφορίες.

Κατά συνέπεια, η φορολογική διοίκηση εκτιμά ότι τα φορολογικά καθεστώτα που έχουν εφαρμογή στους συσταθέντες σύμφωνα με την εθνική πορτογαλική νομοθεσία οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων και σε εκείνους που έχουν συσταθεί και είναι εγκατεστημένοι στη Γερμανία δεν είναι εν γένει συγκρίσιμα [παραλειπόμενα], καθόσον οι πρώτοι φορολογούνται στο πλαίσιο του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων για φορολογητέα κέρδη τα οποία περιλαμβάνουν οριακές αποδόσεις και βαρύνονται κατά κύριο λόγο με το τέλος χαρτοσήμου, ενώ οι δεύτεροι απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος και, εξ όσων φαίνεται, λοιπών επίσης φόρων.

Επιπλέον, [παραλειπόμενα] δεν έχει αποδειχθεί ότι, παρά το γεγονός ότι η αιτούσα δεν μπορεί να λάβει στο κράτος της έδρας της (Γερμανία) επιστροφή του παρακρατηθέντος στην πηγή (Πορτογαλία) φόρου, λόγω της υπαγωγής της στο καθεστώς απαλλασσομένων εταιριών, το τμήμα του μη επιστραφέντος στο ταμείο επενδύσεων φόρου δεν μπορεί να ανακτηθεί από τους μετόχους-επενδυτές.

Σκοπός του άρθρου 63 [παραλειπόμενα] ΣΛΕΕ [παραλειπόμενα] είναι να διασφαλίσει την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων τόσο εντός της ευρωπαϊκής εσωτερικής αγοράς όσο και εντός αυτής και των τρίτων χωρών, απαγορεύοντας κάθε είδους περιορισμό ή διάκριση απορρέουσα από τη διαφορετική από απόψεως φορολογίας μεταχείριση, δυνάμει των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας, των οντοτήτων [άλλων κρατών μελών] [παραλειπόμενα] ή τρίτων

χωρών η οποία δημιουργεί δυσμενέστερες οικονομικές συνθήκες για τις οντότητες αυτές και μπορεί να τις αποθαρρύνει από το να επενδύσουν στην Πορτογαλία.

Στην παρούσα υπόθεση δεν πρόκειται, σύμφωνα με τη φορολογική διοίκηση, για καταστάσεις συγκρίσιμες από αντικειμενικής απόψεως, δεδομένου ότι η φορολόγηση των μερισμάτων πραγματοποιείται σύμφωνα με δύο διαφορετικούς μηχανισμούς, από κανένα δε στοιχείο δεν προκύπτει ότι το φορολογικό βάρος με το οποίο επιβαρύνονται τα μερίσματα που εισπράττουν οι εμπύπτοντες στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 [παραλειπόμενα] του EBF [παραλειπόμενα] οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων είναι μικρότερο από αυτό που επιβαρύνει τα μερίσματα που εισπράττει η αιτούσα στην Πορτογαλία.

Υφίσταται πράγματι μια ένδειξη διακρίσεως ως προς τον τρόπο φορολόγησεως των μερισμάτων που οι ημεδαπές εταιρίες διανέμουν σε μη ημεδαπούς οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, χωρίς, όμως, να πρόκειται για ουσιαστική διάκριση.

Η φορολογική διοίκηση καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, παρά το γεγονός ότι το εφαρμοστέο στους συσταθέντες σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων προβλέπει απαλλαγή των διανεμόμενων από ημεδαπές εταιρίες μερισμάτων, το φορολογικό αυτό καθεστώς δεν αποκλείει τη φορολόγηση των κερδών αυτών, είτε ειδικώς (φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων), είτε στο πλαίσιο του τέλους χαρτοσήμου, καθόσον τα εισοδήματα αυτά περιλαμβάνονται στην καθαρή λογιστική αξία των εν λόγω οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, και, ως εκ τούτου, η κατάσταση στην οποία τελούν οι οργανισμοί αυτοί και η κατάσταση των ταμείων [σελ. 6 του πρωτοτύπου] επενδύσεων τα οποία έχουν συσταθεί και εδρεύουν σε άλλα [κράτη μέλη] [παραλειπόμενα] και τα οποία εισπράττουν μερίσματα πορτογαλικής προελεύσεως δεν είναι ουσιαστικώς συγκρίσιμη από αντικειμενικής απόψεως.

Πραγματικά περιστατικά

Μετά από εξέταση των αποδεικτικών εγγράφων της δικογραφίας, αποδεδειγμένα θεωρούνται, με τη σύμφωνη γνώμη των διαδίκων, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

1. Η αιτούσα είναι οργανισμός συλλογικών επενδύσεων συσταθείς με σύμβαση, σύμφωνα με τη γερμανική νομοθεσία, εδρεύει στη Γερμανία και τελεί υπό τη διαχείριση εταιρίας διαχείρισεως ταμείων επενδύσεων, με έδρα επίσης στη Γερμανία. Επιπλέον, υπόκειται, στην Πορτογαλία, στον φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων ως μη ημεδαπή εταιρία και χωρίς μόνιμη εγκατάσταση στην χώρα αυτή.
2. Πρόκειται για ανοικτό και ανεξάρτητο ταμείο επενδύσεων, το οποίο έχει ιδρυθεί με σύμβαση μεταξύ της εταιρίας διαχείρισεως, των επενδυτών και της αρμόδιας

για την κατάθεση αξιολογίων τράπεζας, και έχει ως αποκλειστικό σκοπό τη διοίκηση, διαχείριση και επένδυση των περιουσιακών στοιχείων του.

3. Καθόσον δεν περιβάλλεται τη μορφή εταιρίας, το αιτούν ταμείο επενδύσεων δεν υπόκειται σε κανενός είδους υποχρέωση εγγραφής στο γερμανικό εμπορικό μητρώο, και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να είναι φορέας δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.
4. Σύμφωνα με τις διατάξεις του γερμανικού δικαίου που το διέπουν, τα περιουσιακά στοιχεία του ταμείου επενδύσεων παραμένουν υπό καθεστώς συνιδιοκτησίας με τους επενδυτές· η εταιρία διαχειρίσεως επενδύει ιδίω ονόματι το κεφάλαιο του ταμείου.
5. Οι μετοχές που αποκτούν οι επενδυτές δεν τους παρέχουν δικαιώματα ψήφου ή εξουσίες διαθέσεως των περιουσιακών στοιχείων του αιτούντος οργανισμού συλλογικών επενδύσεων, δυνατότητα που ανήκει αποκλειστικώς στην εταιρία διαχειρίσεως, οι δε επενδυτές δικαιούνται απλώς να εισπράξουν τα αντίστοιχα μερίσματα ή να ζητήσουν οποτεδήποτε την επιστροφή της αξίας των μετοχών τους.
6. Τόσο το αιτούν ταμείο επενδύσεων όσο και η εταιρία διαχειρίσεως τελούν υπό την εποπτεία της Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin).
7. Η αιτούσα είναι οργανισμός συλλογικών επενδύσεων με φορολογική έδρα στη Γερμανία και υπόκειται στον φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων, πλην, όμως, απαλλάσσεται από αυτόν σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, του γερμανικού Κώδικα φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων —«German Corporate Income Tax»— και το άρθρο 11, παράγραφος 1, σημείο 2, του γερμανικού Κώδικα φορολογίας επενδύσεων—«German Investment Tax Act»—, όπερ δεν της επιτρέπει να ανακτήσει τους καταβαλλόμενους στην αλλοδαπή φόρους υπό μορφή φορολογικής πιστώσεως λόγω διπλής διεθνούς φορολογήσεως ή να ζητήσει την επιστροφή των εν λόγω φόρων.

[σελ. 7 του πρωτοτύπου] 8. Κατά τα οικονομικά έτη 2015 και 2016, η αιτούσα κατείχε μετοχές σε διάφορες εταιρίες εδρεύουσες στην Πορτογαλία. Οι μετοχές αυτές ήταν κατατεθειμένες στην BNP Paribas Securities Services, η οποία ήταν θεματοφύλακας των κατεχόμενων στην Πορτογαλία τίτλων.

9. Τα μερίσματα που έλαβε η αιτούσα κατά τα οικονομικά έτη 2015 και 2016 φορολογήθηκαν μέσω οριστικής παρακρατήσεως στην πηγή με συντελεστή 25 %, σύμφωνα με το άρθρο 87, [παραλειπόμενα] [παράγραφος] 4, στοιχείο c, του Κώδικα φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, για ποσό συνολικού ύψους 39 371,29 ευρώ, τα οποία κατεβλήθησαν στο πορτογαλικό Δημόσιο δυνάμει των δηλώσεων αριθ. 80447153102 (Δεκέμβριος του 2015) και αριθ. 80460582763 (Μάιος του 2016).
10. Όσον αφορά το οικονομικό έτος 2015, η αιτούσα έλαβε επιστροφή ποσού ύψους 5 065,98 ευρώ, σύμφωνα με τη συναφθείσα μεταξύ Πορτογαλίας και Γερμανίας

σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας, η οποία προβλέπει φορολόγηση των μερισμάτων με 15 %.

11. Στις 29 Δεκεμβρίου 2017, η αιτούσα άσκησε διοικητική προσφυγή κατά των πράξεων με τις οποίες παρακρατήθηκε στην πηγή ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων σε σχέση με τα οικονομικά έτη 2015 και 2016, προσφυγή με την οποία ζήτησε την ακύρωση των εν λόγω πράξεων λόγω ευθείας παραβάσεως του δικαίου της Ένωσης, καθώς επίσης την αναγνώριση του δικαιώματός της σε επιστροφή του φόρου που αχρεωστήτως κατέβαλε στην Πορτογαλία.
12. Η απορριπτική της διοικητικής προσφυγής απόφαση κοινοποιήθηκε στην αιτούσα στις 13 Νοεμβρίου 2018.
13. Η αίτηση [παραλειπόμενα] [διατησίας] περιήλθε στο CAAD στις 12 Φεβρουαρίου 2019.
14. Η αιτούσα ζητεί την ακύρωση των πράξεων παρακρατήσεως φόρου στην πηγή για το υπολειπόμενο ποσό, ήτοι, για 34 305,31 ευρώ.

Κρίσιμη για την επίλυση της διαφοράς πορτογαλική φορολογική νομοθεσία, ως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών

– Κανονισμός φορολογικών πλεονεκτημάτων

«Άρθρο 22 – Οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων

1 – Στον φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων υπόκεινται, υπό τους προβλεπόμενους στο παρόν άρθρο όρους, τα ταμεία επενδύσεων σε κινητές αξίες, τα ταμεία επενδύσεων σε ακίνητα, οι εταιρίες επενδύσεων σε κινητές αξίες και οι εταιρίες επενδύσεων σε ακίνητα οι οποίες συστήνονται και λειτουργούν σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

[...]

3 – Για τον καθορισμό των φορολογητέων κερδών, δεν λαμβάνονται υπόψη τα αναφερόμενα στα άρθρα 5, 8 και 10 του Κώδικα φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων εισοδήματα, εκτός εάν αυτά προέρχονται από νομικά πρόσωπα με έδρα σε χώρα, εδαφική ζώνη ή περιοχή με σαφώς ευνοϊκότερο φορολογικό καθεστώς, η οποία περιλαμβάνεται σε κατάλογο που εγκρίνεται με απόφαση του αρμοδίου σε θέματα οικονομίας και οικονομικών Υπουργού [σελ. 8 του πρωτοτύπου], οι σχετικές με τα εισοδήματα αυτά δαπάνες ή όσες προβλέπονται στο άρθρο 23 –Α του Κώδικα φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, καθώς και τα εισοδήματα —συμπεριλαμβανομένων των εκπτώσεων— και οι δαπάνες σχετικά με προμήθειες διαχειρίσεως ή άλλου είδους προμήθειες που καταβάλλονται στα κατά την παράγραφο 1 νομικά πρόσωπα.

[...]

6 – Τα κατά την παράγραφο 1 νομικά πρόσωπα απαλλάσσονται της καταβολής του τμήματος του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων υπέρ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως και της κεντρικής κυβερνήσεως.

7 – Στις συγχωνεύσεις, διασπάσεις ή εγγραφές με αντάλλαγμα σε είδος στις οποίες μετέχουν οι μνημονεύμενοι στην παράγραφο 1 οργανισμοί, συμπεριλαμβανομένων όσων στερούνται νομικής προσωπικότητας, εφαρμογή έχουν, *mutatis mutandis*, τα άρθρα 73, 74, 76 και 78 του Κώδικα φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, στις δε εγγραφές με αντάλλαγμα σε είδος εφαρμόζεται υποχρεωτικά το προβλεπόμενο στο άρθρο 73, παράγραφος 3, του ίδιου κώδικα καθεστώ εισφοράς περιουσιακών στοιχείων.

8 – Οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 88 του Κώδικα φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων ειδικοί συντελεστές φόρου έχουν εφαρμογή, *mutatis mutandis*, στο πλαίσιο του παρόντος καθεστώτος.

[...]

10 – Δεν πραγματοποιείται παρακράτηση στην πηγή του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων σε σχέση με τα εισοδήματα που αποκτούν οι κατά την παράγραφο 1 υποκείμενοι στον φόρο.

[...]

14 – Οι διατάξεις της παραγράφου 7 εφαρμόζονται στις κατά την εν λόγω παράγραφο συναλλαγές στις οποίες μετέχουν οντότητες των οποίων η καταστατική ή πραγματική έδρα βρίσκεται στο πορτογαλικό έδαφος ή σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή και στον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, υπό τον όρο ότι, στην τελευταία αυτή περίπτωση, υφίσταται υποχρέωση διοικητικής συνεργασίας σε ζητήματα ανταλλαγής πληροφοριών και συνδρομής κατά την είσπραξη φόρων, ισοδύναμη αυτής που ισχύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

15 – Οι οντότητες υπό τη διαχείριση των οποίων τελούν οι κατά την παράγραφο 1 εταιρίες ή ταμεία επενδύσεων ευθύνονται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για τις φορολογικές οφειλές των εταιριών ή ταμείων επενδύσεων των οποίων τη διαχείριση έχουν αναλάβει.

[...].»

– Κώδικας φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων

«Άρθρο 3 – Βάση επιβολής του φόρου

1 – Ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων επιβάλλεται:

[...]

d) στα εισοδήματα των κατηγοριών που λαμβάνονται υπόψη για τους σκοπούς του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, καθώς και στις υπεραξίες που εκ

χαριστικής αιτίας αποκτούν οι κατά το στοιχείο c της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου οντότητες οι οποίες είτε δεν διαθέτουν μόνιμη εγκατάσταση είτε, καίτοι διαθέτουν, δεν μπορούν να τις καταλογίσουν στην εν λόγω εγκατάσταση.

[...]

«Άρθρο 4 – Έκταση της φορολογικής υποχρέωσης

[...]

[σελ. 9 του πρωτοτύπου] 2 – Τα νομικά πρόσωπα και λοιπές οντότητες χωρίς καταστατική ή πραγματική έδρα στο πορτογαλικό έδαφος υπόκεινται στον φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων μόνον όσον αφορά τα εισοδήματα που αποκτούν στο εν λόγω έδαφος.

3 – Για τους σκοπούς της προηγούμενης παραγράφου, ως αποκτώμενα στο πορτογαλικό έδαφος εισοδήματα νοούνται αυτά που μπορούν να καταλογιστούν σε μόνιμη εγκατάσταση κείμενη στο εν λόγω έδαφος, καθώς και τα εισοδήματα που, καίτοι δεν πληρούν την απαίτηση αυτή, αναφέρονται κατωτέρω:

[...]

c) τα απαριθμούμενα κατωτέρω εισοδήματα όταν ο οφειλέτης τους έχει την κατοικία, την καταστατική ή την πραγματική έδρα του στο πορτογαλικό έδαφος, ή όταν η καταβολή τους βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση κείμενη στο έδαφος αυτό:

[...]

3) λοιπά εισοδήματα από κεφάλαια:

[...]

«Άρθρο 87 – Συντελεστές φόρου

[...]

4 – Τα εισοδήματα επιχειρήσεων χωρίς καταστατική ή πραγματική έδρα στο πορτογαλικό έδαφος ή χωρίς μόνιμη εγκατάσταση στο έδαφος αυτό στην οποία μπορούν να καταλογιστούν τα εισοδήματα αυτά φορολογούνται με συντελεστή 25 % [...].

«Άρθρο 88 – Ειδικοί συντελεστές φόρου

[...]

11 – Τα διανεμόμενα από οντότητες υποκείμενες στον φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων κέρδη σε υποκειμένους στον φόρο που τυγχάνουν ολικής ή μερικής απαλλαγής, περιλαμβανομένων, στην περίπτωση αυτή, των εισοδημάτων από κινητές αξίες, όταν οι μετοχές βάσει των οποίων ελήφθησαν τα εισοδήματα αυτά

δεν ανήκαν αδιαλείπτως κατά στον ίδιο υποκείμενο στον φόρο κατά τη διάρκεια του έτους που προηγήθηκε της ημερομηνίας διαθέσεως των κερδών και δεν θα εξακολουθήσουν να κατέχονται από αυτόν καθ' όλο το χρονικό διάστημα που είναι αναγκαίο για τη συμπλήρωση της εν λόγω περιόδου, φορολογούνται με ειδικό συντελεστή 23 %.

[...]

Άρθρο 94 – Παρακράτηση στην πηγή

1 – Ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων παρακρατείται στην πηγή σε σχέση με τα ακόλουθα εισοδήματα, τα οποία αποκτώνται στο πορτογαλικό έδαφος:

[...]

ε) εισοδήματα από κεφάλαιο μη επιίπτοντα στα προηγούμενα στοιχεία και εισοδήματα από ακίνητα, όπως οι έννοιες αυτές ορίζονται για τους σκοπούς του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, όταν ο οφειλέτης των εισοδημάτων αυτών είναι υποκείμενος στον φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων ή όταν τα εισοδήματα αυτά αποτελούν δαπάνη σχετική με την επιχειρηματική ή επαγγελματική δραστηριότητα των υποκειμένων στον φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων οι οποίοι τηρούν ή οφείλουν να τηρούν λογιστικά βιβλία·

[...]

3 – Οι παρακρατήσεις στην πηγή έχουν χαρακτήρα προκαταβολής του φόρου, πλην των εν συνεχεία απαριθμωμένων περιπτώσεων στις οποίες έχουν οριστικό χαρακτήρα:

[...]

[σελ. 10 του προτοτύπου] β) όταν ο δικαιούχος των εισοδημάτων, εξαιρουμένων των εισοδημάτων από ακίνητα, είναι αλλοδαπή οντότητα χωρίς μόνιμη εγκατάσταση στο πορτογαλικό έδαφος ή όταν, παρά την ύπαρξη τέτοιας εγκαταστάσεως, τα εισοδήματα δεν είναι καταλογιστέα σε αυτήν. [...]

5 – Οι παρακρατήσεις που, σύμφωνα με την παράγραφο 3, έχουν [παραλειπόμενα] οριστικό χαρακτήρα εξαιρούνται του πεδίου εφαρμογής της προηγούμενης παραγράφου, και εφαρμογή ως προς αυτές έχουν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 87 συντελεστές.

6 – Η υποχρέωση παρακρατήσεως του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων στην πηγή γεννάται την ημερομηνία γενέσεως ταυτόσημης υποχρεώσεως κατά τον Κώδικα φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων ή, σε διαφορετική περίπτωση, την ημερομηνία διαθέσεως των κερδών στον δικαιούχο. Τα παρακρατηθέντα ποσά πρέπει να αποδοθούν στο Δημόσιο πριν από την 20ή ημέρα του μήνα που έπεται αυτού κατά τον οποίον πραγματοποιήθηκε η παρακράτηση, σύμφωνα με όσα

προβλέπονται στον Κώδικα φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων ή στους εφαρμοστικούς του νόμους.

[...]

– Κώδικας τέλους χαρτοσήμου – Γενικός πίνακας

«29 – Καθαρή λογιστική αξία των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 22 του EBF:

29.1 – οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων που επενδύουν αποκλειστικά σε μέσα της χρηματαγοράς και καταθέσεις: 0,0025 % επί της καθαρής λογιστικής αξίας ανά τρίμηνο·

29.2 – λοιποί οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων: 0,0125 % επί της καθαρής λογιστικής αξίας ανά τρίμηνο».

Βάσει των προεκτεθέντων, το αιτούν μονομελές [διαιτητικό] δικαστήριο [παραλειπόμενα] ζητεί [παραλειπόμενα] από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δυνάμει του άρθρου 267 [παραλειπόμενα], στοιχείο α', ΣΛΕΕ, να αποφανθεί επί των ακόλουθων προδικαστικών ερωτημάτων:

- 1) Αντιβαίνει προς το άρθρο 56 [ΕΚ] (νυν άρθρο 63 ΣΛΕΕ), σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων, ή προς το άρθρο 49 [ΕΚ] (νυν άρθρο 56 ΣΛΕΕ), σχετικά με την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, φορολογικό καθεστώς όπως το επίμαχο στη διαφορά της κύριας δίκης, το οποίο προκύπτει από το άρθρο 22 του Estatuto dos Benefícios Fiscais (κανονισμού περί φορολογικών πλεονεκτημάτων) και προβλέπει οριστική παρακράτηση φόρου στην πηγή επί των μερισμάτων που διανέμονται από πορτογαλικές εταιρίες και εισπράττονται από αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων εγκατεστημένους σε άλλα [κράτη μέλη] [παραλειπόμενα] της Ένωσης, ενώ οι συσταθέντες σύμφωνα με την πορτογαλική φορολογική νομοθεσία οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων και με φορολογική έδρα στην Πορτογαλία μπορούν να τύχουν απαλλαγής από την παρακράτηση φόρου στην πηγή επί των εν λόγω εισοδημάτων;
- 2) Προβαίνει η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης εθνική νομοθεσία, στον βαθμό κατά τον οποίον προβλέπει παρακράτηση φόρου στην πηγή επί των μερισμάτων που καταβάλλονται στους αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων και επιφυλάσσει στους ημεδαπούς οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων τη δυνατότητα να τύχουν απαλλαγής από την παρακράτηση αυτή, σε δυσμενή [σελ. 11 του πρωτοτύπου] μεταχείριση των μερισμάτων που καταβάλλονται στους εδρεύοντες στην αλλοδαπή οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων, αφ' ης στιγμής οι τελευταίοι δεν δύνανται σε καμία περίπτωση να επωφεληθούν της εν λόγω απαλλαγής;
- 3) Προκειμένου να κριθεί εάν η πορτογαλική νομοθεσία, η οποία προβλέπει ειδική και διαφορετική μεταχείριση για τους οργανισμούς συλλογικών

επενδύσεων (της ημεδαπής), αφενός, και για τους αντίστοιχους μετόχους των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, αφετέρου, επάγεται δυσμενείς διακρίσεις, είναι κρίσιμο το εφαρμοστέο στους μετόχους των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων φορολογικό καθεστώς; Ή, λαμβανομένου υπόψη ότι το φορολογικό καθεστώς των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων της ημεδαπής δεν επηρεάζεται ή τροποποιείται καθ' οιονδήποτε τρόπο αναλόγως του αν οι μέτοχοί του διαμένουν ή όχι στην Πορτογαλία, πρέπει, προκειμένου να διαπιστωθεί ο συγκρίσιμος χαρακτήρας των καταστάσεων για τους σκοπούς της εκτιμήσεως του εισάγοντος δυσμενείς διακρίσεις χαρακτήρα της εν λόγω νομοθεσίας, να ληφθεί αποκλειστικώς υπόψη το εφαρμοστέο σε επίπεδο επενδυτικών σχημάτων φορολογικό καθεστώς;

- 4) Λαμβανομένου υπόψη ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα με κατοικία ή έδρα στην Πορτογαλία, κάτοχοι μετοχών σε οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων (ημεδαπών ή αλλοδαπών), φορολογούνται, σε αμφότερες τις περιπτώσεις, κατά τον ίδιον τρόπο (και, κατά κανόνα, δεν απαλλάσσονται) για τα διανεμόμενα από τους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων εισοδήματα, είναι η διαφορετική μεταχείριση μεταξύ ημεδαπών και αλλοδαπών οργανισμών συλλογικών επιτρεπτή, ακόμη και αν οι αλλοδαποί μέτοχοι υπόκεινται σε υψηλότερο φόρο;
- 5) Λαμβανομένου υπόψη ότι η επίμαχη στη διαφορά της κύριας δίκης διάκριση αφορά τη διαφορετική φορολόγηση των εισοδημάτων από μερίσματα που διανέμουν οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικών επενδύσεων στους αντίστοιχους μετόχους τους, είναι νόμιμο, προκειμένου να διαπιστωθεί ο συγκρίσιμος χαρακτήρας της φορολογίας εισοδημάτων, να συνεκτιμηθούν άλλου είδους φόροι, απαλλαγές ή τέλη που καταβάλλονται σε σχέση με επενδύσεις πραγματοποιούμενες από οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων; Συγκεκριμένα, προκειμένου να εκτιμηθεί ο συγκρίσιμος αυτός χαρακτήρας, είναι νόμιμο και θεμιτό να ληφθεί υπόψη, πέραν του φόρου επί των εισοδημάτων των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων, ο αντίκτυπος άλλων φόρων επί των περιουσιακών στοιχείων, επί των δαπανών κ.λπ., συμπεριλαμβανομένων τυχόν ειδικών φόρων;

Λαμβανομένης υπόψη της παρούσας αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως, στην οποία πρόκειται να επισυναφθούν αντίγραφα της αιτήσεως [παραλειπόμενα] [δισαιτησίας] και του υπομνήματος απαντήσεως της φορολογικής διοικήσεως, αναστέλλεται η παρούσα διαδικασία σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 269, παράγραφος 1, στοιχείο c, και 272, παράγραφος 1, του Código de Processo Civil (πορτογαλικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Λισσαβόνα, 9 Ιουλίου 2019

Η δικαστής,
(Mariana Vargas)